

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 103

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 683 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	2–3
Decizia nr. 859 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate	4–8
★	
Opinie separată	8–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
42. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
75. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2016 al Autorității Rutiere Române — ARR	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 683**

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Nicolae Băjan în Dosarul nr. 10.138/3/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 389/D2015.

2. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin consilierul juridic Dragoș Vaida, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care susține respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât, potrivit art. 45 din Constituție, accesul liber la o activitate economică și libera inițiativă sunt garantate. Astfel, opțiunea aparține destinatarului normei juridice care, în funcție de această alegere, poate să exercite activitatea economică sau funcția ori demnitatea publică deținută.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 147 din 26 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 10.138/3/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Băjan într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare privind existența stării de incompatibilitate întocmit de Agenția Națională de Integritate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că incompatibilitatea stabilită dintre funcția de viceprimar, ca în speța dedusă judecării, și calitatea de comerciant persoană fizică duce la îngrădirea dreptului de a fi ales, a dreptului la libera alegere a profesiei, a libertății economice, precum și a libertății de asociere, fără a fi întrunite condițiile limitativ și expres prevăzute de art. 53 din Constituție.

7. De asemenea, consideră că îngrădirea drepturilor constituționale invocate nu se justifică, întrucât nu servește protejării niciuneia dintre valorile sau situațiile reglementate de prevederile constituționale ale art. 53, respectiv apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. Totodată, susține că măsura restrângerii trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

8. **Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal** nu își exprimă opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât incompatibilitatea stabilită de acestea reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. În plus, arată că stabilirea, în concret, a stării de incompatibilitate revine instanței de judecată, care, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, analizează particularitățile fiecărei spețe, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, având următorul cuprins:

„(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...]*

g) calitatea de comerciant persoană fizică;”.

14. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (3) referitor la egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea, în condițiile legii, a funcțiilor și demnităților publice, civile sau militare, art. 37 privind dreptul de a fi ales, art. 45 referitor la libertatea economică și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 396 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 19 noiembrie 2013, și Decizia nr. 93 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 21 mai 2015, a statuat conformitatea acestor norme cu prevederile Legii fundamentale.

16. Astfel, prin Decizia nr. 396 din 1 octombrie 2013, precizată, Curtea a statuat că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003, stabilind incompatibilitatea dintre funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean și calitatea acestuia de comerciant persoană fizică, instituie o garanție a exercitării funcției publice în condiții de imparțialitate și transparență decizională, obiectiv ce urmărește protejarea interesului public constând în apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

17. Cât privește invocarea prevederilor art. 16 alin. (3) din Constituție, referitoare la principiul egalității de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea, în condițiile legii, a funcțiilor și demnităților publice, civile sau militare, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate nu sunt de natură a afecta acest principiu constituțional. Demnitățile și funcțiile publice se exercită

în condițiile legii, iar acestea vizează în egală măsură pe toți cei aflați într-o atare situație, fără deosebire pe criterii de gen.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011, Curtea, analizând conformitatea dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 față de exigențele impuse de prevederile art. 37 și art. 41 din Constituție, a reținut că incompatibilitatea reglementată de textul de lege criticat nu are ca efect îngrădirea alegerii profesiei sau a locului de muncă, de vreme ce activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora. Totodată, Curtea nu a reținut încălcarea dreptului de a fi ales, întrucât persoanele care ocupă aceste funcții publice au fost alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, în condițiile stabilite de legea pentru alegerea autorităților administrației publice locale.

19. În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 45, Curtea a reținut că, potrivit acestor norme, accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate sub condiția respectării cadrului normativ incident. Dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003, prin cazul de incompatibilitate pe care îl reglementează, conțin o condiție specială, ce nu permite exercitarea simultan, de către aceeași persoană, a unei funcții sau demnități publice și a unei activități economice în calitate de comerciant persoană fizică. Opțiunea aparține în exclusivitate destinatarului normei, care poate exercita ori activitatea economică în calitate de comerciant persoană fizică, în condițiile legislației în materie, ori funcția sau demnitatea publică, supunându-se regimului juridic reglementat în acest sens. Prin urmare, Curtea a respins, ca neîntemeiate, criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 45 din Legea fundamentală.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate de Curte prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Cum dispozițiile de lege criticate nu încalcă drepturile fundamentale invocate de autorul excepției, nu poate fi reținută incidența în cauză a prevederilor art. 53 din Constituție.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Băjan în Dosarul nr. 10.138/3/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 859

din 10 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.004D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, doamna consilier Ecaterina Mirea, cu împuternicire depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef referă asupra faptului că dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 5 noiembrie 2015, în prezența reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, consilier Ecaterina Mirea, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, constatând că nu este întrunită majoritatea prevăzută la art. 6 teza a doua și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus redeschiderea dezbaterilor și repunerea pe rol a cauzei pentru data de 10 decembrie 2015.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Avocatului Poporului. Acesta reiterează motivele care au stat la baza ridicării prezentei excepții de neconstituționalitate, apreciind că actul normativ criticat încalcă exigențele constituționale ale art. 115 alin. (4) din Constituție, și solicită, în consecință, admiterea acesteia.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, apreciază că motivele invocate atât în preambulul ordonanței de urgență, cât și în nota de fundamentare a acesteia demonstrează că adoptarea ordonanței de urgență criticată a fost realizată cu respectarea art. 115 alin. (4) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Adresa nr. 7.180 din 29 mai 2015, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.176 din 29 mai 2015, **Avocatul**

Poporului, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție și al art. 32 din Legea nr. 47/1992, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate, în mod exclusiv, critici de neconstituționalitate extrinsecă prin raportare la art. 115 alin. (4) din Constituție. În acest sens, se arată că ordonanța de urgență criticată nu a fost adoptată în considerarea vreunei situații extraordinare și că nu exista urgență în adoptarea acesteia. Preambulul ordonanței de urgență și nota de fundamentare a acesteia nu cuprind niciun element cuantificabil prin care să se demonstreze caracterul de urgență și situația extraordinară în care se află Guvernul și care ar pune această autoritate publică în imposibilitatea îndeplinirii funcției sale de administrare a proprietății publice și private a statului, cu respectarea principiului economicității, eficienței și eficacității în utilizarea fondurilor publice și în administrarea patrimoniului. Simpla afirmare a existenței situației extraordinare creează dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative.

8. Situația de fapt cu care se confruntă instituțiile publice, respectiv spații insuficiente, precum și soluțiile ce se impun nu pot fi convertite în împrejurări cu caracter extraordinar, ele nu implică o situație de criză care necesită identificarea urgentă a unei soluții. Elementele evidențiate în preambulul ordonanței de urgență criticate pot fi subsumate conceptului de oportunitate, mai ales că necesitatea adoptării de măsuri legislative și instituționale care să permită o mai bună administrare a bunurilor sechestrate și confiscate este cunoscută la nivelul Guvernului de peste 3 ani, reprezentând unul dintre obiectivele acestuia menționate în Hotărârea Guvernului nr. 215/2012 privind aprobarea Strategiei naționale anticorupție pe perioada 2012—2015, a Inventarului măsurilor preventive anticorupție și a indicatorilor de evaluare, precum și a Planului național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale anticorupție 2012—2015. Așadar, împrejurările enunțate de către Guvern nu pot fi calificate ca având o natură extraordinară.

9. Se mai susține că, din analiza preambulului ordonanței de urgență, nu reiese motivul pentru care reglementarea propusă nu poate fi amânată. Simplul fapt că o reglementare este oportună, utilă sau necesară nu înseamnă că ea trebuie aprobată cât mai repede posibil și, cu atât mai puțin, de către legiuitorul delegat.

10. Mai mult, urgența reglementării nu se justifică nici prin conținutul său normativ, ea necuprinzând vreo măsură care să rezolve o situație extraordinară, ci stabilește procedura de trecere a imobilelor confiscate din proprietatea privată a statului în proprietatea sa publică, în vederea dării lor în administrare instituțiilor publice. Astfel, domeniul de aplicare este unul

general, neavând ca obiect o situație aparte, care să necesite o rezolvare urgentă. Nici problema costurilor ridicate pe care le impune administrarea imobilelor confiscate nu este rezolvată, gestionarea acestei problematice fiind transferată instituțiilor publice care le iau în administrare (a căror finanțare se realizează tot din bugetul de stat). De asemenea, nici procedura reglementată nu are caracter de celeritate. Așadar, urgența reglementării nu este justificată nici în preambulul actului normativ criticat, nici prin măsurile preconizate.

11. În final se arată că legiuitorul delegat nu a motivat urgența adoptării acesteia, în sensul că motivarea trebuie să fie una efectivă și să demonstreze necesitatea obiectivă a adoptării reglementării în regim de urgență, nu doar să enunțe această necesitate. Motivarea nu înseamnă justificarea pe fond a măsurilor propuse, ci a caracterului urgent a acestora, adică să se motiveze necesitatea adoptării lor prin ordonanță de urgență. Or, în speță, motivarea are un caracter general, fără a menționa informații concrete de natură să justifice urgența măsurilor propuse, și nu cuprinde nicio mențiune cu privire la impactul financiar asupra bugetului, deși unul dintre motivele emiterii actului l-a reprezentat reducerea costurilor administrative și birocratice.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, pe lângă aspectele învederate în Nota de fundamentare și în preambulul ordonanței de urgență, se arată că în evidențele organelor de verificare la data de 31 decembrie 2014 existau 23 de imobile intrate prin confiscare în proprietatea privată a statului, iar la data de 26 mai 2015 numărul acestora era de 59. Se apreciază că, în privința acestora, organele de valorificare au atribuții extrem de restrânse, „nefiind împuternicite a efectua toate actele necesare administrării simple a acestora, cu atât mai mult ale administrării depline”. Nu există un cadru legislativ cu privire la actele utile ce pot fi realizate pentru ca aceste bunuri să poată fi folosite conform destinației lor obișnuite până la valorificare, și nici cu privire la încheierea actelor necesare conservării. Astfel, se concluzionează în sensul că sunt neclare atribuțiile organelor de valorificare privind asigurarea pazei și alimentării cu utilități, luarea măsurilor necesare pentru apărarea împotriva incendiilor, efectuarea lucrărilor de întreținere și reparații necesare și asigurarea imobilelor. De asemenea, se arată că Ministerul Finanțelor Publice nu deține personal corespunzător din punct de vedere numeric și al calificării pentru a administra un număr atât de mare de bunuri imobile. Se precizează că, până în anul 2014, numărul bunurilor imobile intrate, prin confiscare, în proprietatea privată a statului era redus, imobilele fiind, totodată, și de mici dimensiuni, astfel încât deficiențele legislative menționate nu erau resimțite în mod acut.

14. Materializarea riscurilor rezultate din lipsa cadrului legal necesar bunei administrări și conservării a bunurilor imobile menționate, precum și valorificarea bunurilor în condiții nefavorabile de preț sau cu întârziere în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pot prejudicia realizarea scopului eminamente preventiv al măsurii de siguranță al confiscării, respectiv prevenirea repetării de fapte periculoase în viitor. De

aceea reglementarea situației pentru care a fost adoptată ordonanța de urgență nu putea fi amânată.

15. În privința justificării caracterului urgent al măsurilor preconizate, se arată că prin aplicarea ordonanței de urgență criticate vor fi reduse costurile aferente cheltuielilor cu chiriile ce sunt suportate din bugetul de stat, al căror quantum pentru anul 2015 se ridică la 187 milioane lei.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. La dosarul cauzei au fost depuse din partea unor asociații și fundații, reprezentate de Asociația Centrul de Resurse Juridice din București și Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România — Comitetul Helsinki (APADOR-CH) din București, în calitate de *amicus curiae*, puncte de vedere în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, concluziile reprezentantului Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29 și 32 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 16 aprilie 2015, care cuprinde trei articole având următorul conținut normativ:

— Art. 1: „(1) *Bunurile imobile intrate, prin confiscare, în proprietatea privată a statului pot fi transmise în domeniul public al statului și în administrarea autorităților administrației publice centrale, altor instituții publice de interes național, după caz, sau regiilor autonome de interes național, denumite în continuare entități beneficiare, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Finanțelor Publice, în condițiile legii.*

(2) *Bunurile prevăzute la alin. (1) se dau în administrare entităților beneficiare, la solicitarea acestora, la valoarea stabilită potrivit art. 6 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată”.*

— Art. 2: „(1) *Bunurile imobile ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență se preiau pe bază de proces-verbal de predare-preluare încheiat între organul de valorificare și entitatea beneficiară. În toate cazurile, termenul de predare-preluare este de maximum 90 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 1 alin. (1).*

(2) *În situația în care procesul-verbal de predare-preluare nu este încheiat în termenul stabilit în hotărârea Guvernului prevăzută la art. 1 alin. (1), bunurile revin de drept în proprietatea privată a statului și pot fi valorificate conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 14/2007, republicată”.*

— Art. 3: „(1) *Bunurile imobile confiscate aflate în procedura de valorificare prin licitație publică la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sunt supuse prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 14/2007, republicată, până la finalizarea procedurii de licitație publică.*

(2) *Dacă procedura de valorificare prin licitație publică nu s-a finalizat cu adjudecarea bunului imobil, acesta poate intra sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență*”.

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2015 contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 115 alin. (4) cu privire la condițiile adoptării ordonanțelor de urgență.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 1 din ordonanța de urgență, neaprobată încă prin lege la data pronunțării prezentei decizii, bunurile imobile intrate în proprietatea privată a statului, prin confiscare, pot fi transmise în domeniul public al acestuia și în administrarea autorităților administrației publice centrale, altor instituții publice de interes național, după caz, sau regiilor autonome de interes național (entități beneficiare), la solicitarea acestora, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Finanțelor Publice, în condițiile legii. Celelalte dispoziții sunt fie tehnice (art. 2 — efectele încheierii/neîncheierii procesului-verbal de predare-preluare între organul de valorificare și entitatea beneficiară), fie tranzitorii (art. 3 — legea aplicabilă procedurilor de valorificare aflate în curs la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență).

22. Confiscarea bunurilor imobile se poate dispune, în principiu, fie potrivit art. 108 din Codul penal, care reglementează confiscarea specială și confiscarea extinsă ca măsuri de siguranță, fie potrivit art. 18 din Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 28 octombrie 1996.

23. Bunurile supuse confiscării speciale sunt următoarele [art. 112 alin. (1) din Codul penal]: bunurile produse prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală; bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor; bunurile folosite, imediat după săvârșirea faptei, pentru a asigura scăparea făptuitorului sau păstrarea folosului ori a produsului obținut, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor; bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau pentru a răsplăti pe făptuitor; bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia; bunurile a căror deținere este interzisă de legea penală. De asemenea, în condițiile art. 112¹ din Codul penal, sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele menționate la art. 112, în cazul în care persoana este condamnată pentru comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 112¹ alin. (1) din Codul penal, dacă fapta este susceptibilă să îi procure un folos material și pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare. Potrivit art. 401 coroborat cu art. 404 alin. (4) lit. d) din Codul de procedură penală, hotărârea prin care instanța penală soluționează fondul cauzei trebuie să conțină în dispozitivul său, după caz, cele hotărâte de instanță în privința măsurilor de siguranță, așadar, și cele stabilite în privința confiscării speciale sau extinse. Totodată, potrivit art. 424 din Codul de procedură penală, hotărârea instanței de apel trebuie să cuprindă, în mod similar, cele hotărâte de instanță în privința măsurilor de siguranță.

24. Dacă în cursul urmăririi penale s-a luat una dintre măsurile de siguranță prevăzute de lege, în ordonanța de clasare sau de renunțare la urmărirea penală se va face mențiune despre aceasta și se va dispune sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu propunerea de luare a măsurii de siguranță a confiscării speciale [art. 315 alin. (2) lit. c) și alin. (3), precum și art. 318 alin. (5) din Codul de procedură penală]. În acest caz, ordonanța de clasare, însoțită de dosarul cauzei, se înaintează instanței căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță [art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală], iar judecătorul de cameră preliminară din cadrul acestei instanțe se pronunță asupra cererii prin încheiere motivată, putând dispune confiscarea bunurilor [art. 549¹ alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală].

25. De asemenea, confiscarea se poate dispune și în condițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 115/1996, potrivit căruia „*Dacă se constată că dobândirea unor bunuri anume determinate sau a unei cote-părți dintr-un bun nu este justificată, curtea de apel va hotărî fie confiscarea bunurilor sau a cotei-părți nejustificate, fie plata unei sume de bani, egală cu valoarea bunului, stabilită de instanță pe bază de expertiză. În cazul obligării la plata contravalorii bunului, instanța va stabili și termenul de plată*”.

26. Bunurile astfel confiscate trec în proprietatea privată a statului în temeiul hotărârii prin care instanța soluționează fondul cauzei sau al încheierii judecătorului de cameră preliminară [art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 23 septembrie 2014]. Încheierea judecătorului de cameră preliminară sau hotărârea judecătorească rămasă definitivă sau definitivă și revocabilă, după caz, se comunică de îndată deținătorului, în vederea notificării proprietarului sau persoanei îndreptățite [art. 3 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007]. Deținătorul bunului confiscat — persoana fizică sau juridică ce deține cu sau fără titlu bunuri cu privire la care s-a dispus confiscarea [art. 2 lit. b) coroborat cu art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007] — are obligația de a-l preda organului de valorificare [art. 6 din ordonanță] definit ca atare la art. 2 lit. a) din ordonanță, care, după preluarea bunului și după evaluarea acestuia de o comisie de evaluare [art. 6 alin. (3) din ordonanță], este obligat să îl valorifice [art. 1 din ordonanță]. Valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului se face prin bursele de mărfuri, prin magazine proprii, licitație publică, în regim de consignație sau direct de la locul unde acestea se află [art. 9 din ordonanță].

27. Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 este o reglementare cu caracter special în materia regimului juridic al bunurilor confiscate, care stabilește că acestea intră în proprietatea privată a statului și sunt supuse, în mod obligatoriu, valorificării; în consecință, rezultă că aceste bunuri, anterior adoptării ordonanței de urgență criticate, nu puteau fi trecute în proprietatea publică a statului în conformitate cu reglementarea de drept comun în materie, respectiv art. 8 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, care prevede că „*Trecerea bunurilor din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale în domeniul*

public al acestora, potrivit art. 7 lit. e), se face, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București ori a consiliului local” [cu mențiunea că art. 7 lit. e) a fost abrogat, fără ca această abrogare să afecteze conținutul textului art. 8 alin. (1) din lege] sau art. 863 lit. e) din Codul civil, care prevede că dreptul de proprietate publică se dobândește „prin transferul unui bun din domeniul privat al statului în domeniul public al acestuia sau din domeniul privat al unei unități administrativ-teritoriale în domeniul public al acesteia, în condițiile legii”. Așadar, statul nu putea opta în sensul păstrării în proprietatea sa privată a bunului imobil respectiv sau al transferului acestuia din proprietatea sa privată în cea publică.

28. În acest context normativ a fost adoptată ordonanța de urgență criticată, iar Guvernul a motivat situația extraordinară care a dus la emiterea acesteia prin:

— lipsa necesarului de spații pentru autoritățile administrației publice centrale și alte instituții publice de interes național, după caz, sau pentru regiile autonome de interes național, în condițiile în care unele locații actuale sunt improprii desfășurării activității în condiții optime sau unele imobile au fost retrocedate în condițiile legii, ceea ce afectează buna desfășurare a activității entităților respective și îndeplinirea atribuțiilor legale ale acestora și, totodată, generează cheltuieli suplimentare de funcționare, care grevează bugetul de stat;

— nivelul redus al cheltuielilor bugetare pentru finanțarea investițiilor destinate asigurării spațiilor de funcționare ale autorităților administrației publice centrale și ale altor instituții publice de interes național;

— creșterea exponențială a volumului bunurilor confiscate care fac obiectul valorificării de către aparatul propriu al organelor de valorificare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

— menținerea unor costuri ridicate pentru conservarea bunurilor confiscate până la momentul valorificării acestora;

— principiul economicității, eficienței și eficacității utilizării resurselor alocate activității de valorificare a bunurilor intrate, în condițiile legii, în proprietatea privată a statului;

— necesitatea reducerii costurilor administrative și birocratice;

— imposibilitatea asigurării îndeplinirii de către Guvern a funcției de administrare a proprietății publice și private a statului, cu respectarea principiului economicității, eficienței și eficacității în utilizarea fondurilor publice și în administrarea patrimoniului.

29. Curtea constată că este incontestabil faptul că pentru a se răspunde din punct de vedere normativ în sensul dorit de Guvern la situația de drept existentă, respectiv consacrarea normativă a posibilității transmiterii bunului imobil din proprietatea privată a statului în cea publică, este nevoie de o intervenție legislativă, însă, procedeul legislativ utilizat trebuie ales cu respectarea exigențelor referitoare la condițiile de constituționalitate extrinsecă ale actului normativ adoptat. Opțiunea Guvernului pentru adoptarea ordonanței de urgență analizate trebuie să țină cont de condiționările constituționale specifice impuse prin art. 115 alin. (4), având în vedere faptul că Guvernul nu are un drept de apreciere absolut și necenzurabil în privința calificării unei situații de fapt ca întrunind elementele componente ale situației extraordinare. Din contră, dreptul său de apreciere trebuie să se supună exigențelor constituționale, iar controlul respectării acestora revine Curții

Constituționale. De aceea, proclamarea în preambulul ordonanței de urgență a unor situații de fapt ca fiind subsumate conceptului de situație extraordinară nu echivalează cu o prezumție absolută în acest sens, ci ea exprimă o prezumție relativă, drept pentru care și actul normativ se bucură de o prezumție relativă de constituționalitate.

30. Având în vedere criticile de neconstituționalitate, raportate, în mod exclusiv, la dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale (de exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, Decizia nr. 55 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 25 februarie 2014, sau Decizia nr. 761 din 17 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 20 ianuarie 2015), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.

31. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998). De asemenea, în accepțiunea Deciziei nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, „inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu” (a se vedea și Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

32. În acest context, Curtea reține că motivele enunțate în preambulul ordonanței de urgență, private atât în mod individual, cât și în ansamblu, reprezintă aspecte de oportunitate a măsurii care urmează a fi luată, respectiv transmiterea bunurilor imobile confiscate din domeniul privat în cel public al statului. Acestea nu exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, ci o situație de continuitate, de durată, lipsită de noutate, în privința lipsei de spații cu care se confruntă autoritățile administrației publice, mai ales că actele normative referitoare la situațiile în care are loc confiscarea bunurilor imobile au o relativ lungă perioadă de aplicare. Așadar, Curtea reține că Guvernul demonstrează rațiunea, necesitatea, oportunitatea și utilitatea reglementării, nu însă și existența unei situații extraordinare, pe care doar o proclamă.

33. Cu privire la urgența reglementării, Curtea constată că reglementarea operativă a unor disfuncționalități sau perfecționarea cadrului legislativ se poate realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare, Guvernul neaducând argumente pertinente în sensul caracterului urgent al măsurii. În aceste condiții, motivarea urgenței adoptării ordonanței de

urgentă este una formală, lipsind practic de substanță textul constituțional al art. 115 alin. (4).

34. Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (5) lit. c) și art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, Guvernul exercită funcția de administrare a proprietății statului, prin care se asigură administrarea proprietății publice și private a statului, precum și gestionarea serviciilor pentru care statul este responsabil și asigură administrarea proprietății publice și private a statului. Cu alte cuvinte, îndeplinirea funcției de administrare nu justifică o activitate legislativă ce ar fi conexă acesteia; din contră, administrarea trebuie realizată în condițiile

cadrelor normative edictate de legiuitorul original sau delegat, iar aprecierea modului de îndeplinire a acestei funcții se raportează la cadrul normativ anterior referit. Dacă Guvernul dorește îmbunătățirea cadrului legislativ în domeniul administrării proprietății statului, va putea fie iniția un proiect de lege, fie să adopte o ordonanță în condițiile în care Parlamentul abilitază Guvernul în acest sens conform art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție.

35. Având în vedere cele de mai sus, rezultă că oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, chiar dacă ele exprimă situații de fapt obiective, nu reprezintă o situație extraordinară a cărei reglementare să nu poată fi amânată și care să justifice, astfel, adoptarea unei ordonanțe de urgență.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d), art. 29 și al art. 33 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

★

Dosar nr. 1.004D/2015

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, consider că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate trebuia respinsă, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

Apreciez că instanța de contencios constituțional nu își motivează, în concret, soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate, ci face trimitere la soluții de principiu ce au rezultat din considerentele avute în vedere la pronunțarea anumitor decizii cu privire la delegarea legislativă, concluzionând că motivele enunțate în preambulul ordonanței de urgență criticate, privite atât în mod individual, cât și în ansamblu, reprezintă aspecte de oportunitate, Guvernul nemotivând existența unei situații extraordinare și neaducând argumente pertinente în sensul caracterului urgent al măsurii, iar motivarea adoptării ordonanței de urgență este una formală, care lipsește de substanță textul art. 115 alin. (4) din Constituție.

În ceea ce privește conținutul art. 115 din Constituție, în ansamblu, din economia acestor prevederi se observă că delegarea legislativă poate avea loc pe cale legală, în virtutea

unei legi de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe, cât și delegarea legislativă constituțională, astfel cum această instituție a delegării legislative este prevăzută de art. 115 alin. (4). Textul constituțional nu reglementează în mod detaliat situațiile în care Guvernul poate recurge la adoptarea ordonanțelor de urgență, ci se referă la „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, obligând executivul să motiveze urgența în cuprinsul acestora.

Tocmai de aceea aceste prevederi constituționale nu trebuie analizate în mod singular, ci ele trebuie coroborate cu alte dispoziții constituționale sau infraconstituționale, spre exemplu art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, art. 73 referitor la categorii de legi, art. 138 alin. (5) potrivit căruia „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*” sau art. 102 alin. (1) potrivit căruia „*Guvernul, potrivit programului său de guvernare (...) asigură realizarea politici interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice*”. Astfel, aceste din urmă prevederi se regăsesc și la nivel infraconstituțional, iar una dintre funcțiile pe care Guvernul o exercită, pentru realizarea Programului de

guvernare, este aceea „de administrare a proprietății statului, prin care se asigură administrarea proprietății publice și private a statului, precum și gestionarea serviciilor pentru care statul este responsabil;” [art. 1 alin. (5) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor]. Or tocmai aici trebuie căutat motivul pentru care Guvernul a ales să adopte Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate.

Curtea a apreciat în mod simplist că urgența trebuia să reiasă expres din motivarea acesteia în preambul la ordonanța de urgență și, prin urmare, în lipsa unei motivări detaliate (în practica recentă a instanței de contencios constituțional, urgența trebuie să fie motivată din ce în ce mai detaliat), a concluzionat că emiterea ordonanței de urgență s-a bazat exclusiv pe aspecte de oportunitate. Reîntorcându-ne la textul art. 115 alin. (4), în pofida unei jurisprudențe constante a instanței de contencios constituțional, potrivit cu care urgența trebuie motivată în preambulul ordonanței de urgență, apreciez că această jurisprudență este greșită; prevederile constituționale nefăcând nicăieri vorbire de motivarea urgenței în preambulul ordonanței de urgență, dimpotrivă, Guvernul „având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”. Prin urmare, urgența adoptării unei astfel de ordonanțe poate fi desprinsă și din conținutul acesteia, nu numai din preambulul său, și poate fi extrasă și din coroborarea altor aspecte reieșite din expunerea de motive la proiectul legii pentru aprobarea ordonanței de urgență a Guvernului.

De altfel, acesta este singurul considerent al Curții, fără a se baza pe argumente concrete. În acest sens, Curtea nu a luat în considerație și punctul de vedere al Guvernului, potrivit cu care, dacă la 31 decembrie 2014 existau 23 de imobile intrate prin confiscare în proprietatea privată a statului, imediat după adoptare, la data de 26 mai 2015 numărul acestora a crescut la 59, ceea ce sugerează că Guvernul a anticipat efectele unei eventuale neadoptări a actului normativ în cauză. Potrivit punctului de vedere al Guvernului, în privința acestor imobile, organele de valorificare au atribuții extrem de restrânse, „nefiind împuternicite a efectua toate actele necesare administrării simple a acestora, cu atât mai mult ale administrării depline”. Totodată, nu exista un cadru legislativ cu privire la actele utile ce pot fi realizate pentru ca aceste bunuri să poată fi folosite conform destinației lor obișnuite până la valorificare și nici cu privire la încheierea actelor necesare conservării lor, iar riscurile rezultate din lipsa cadrului legal necesar bunei administrări și conservării a bunurilor imobile confiscate, precum și valorificarea bunurilor în condiții nefavorabile de preț sau în condițiile cadrului legal existent (Ordonanța Guvernului nr. 14/2007) pot prejudicia realizarea scopului eminentement preventiv al măsurii de siguranță a confiscării.

Apreciez nu numai că această situație era una urgentă, ci și necesară din perspectiva atribuțiilor Guvernului de administrare

a patrimoniului public și privat al statului. Curtea nu a analizat, pe de o parte, volumul resurselor financiare care trebuie mobilizate pentru conservarea și, respectiv, scoaterea acestora la licitație, iar, pe de altă parte, beneficiul rezultat din reducerea cheltuielilor bugetare aferente funcționării instituțiilor publice, care, astfel, puteau beneficia de folosința gratuită a acestor imobile, reducând totodată și costurile aferente cheltuielilor cu chiriile ce sunt suportate din bugetul de stat, al căror quantum pentru anul 2015 se ridică la 187 milioane lei.

De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că atunci când adoptarea ordonanțelor de urgență are în vedere rațiuni de politică financiară și bugetară a statului, nu este de competența sa controlul de constituționalitate, în caz contrar s-ar realiza o ingerință a acestei instanțe în atribuțiile puterilor legislative și executive ale statului, ceea ar contraveni principiului separației și echilibrului puterilor în stat, consfințit de art. 1 alin. (4) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 214 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 20 mai 2005), soluție menținută și prin Decizia nr. 802 din 18 noiembrie 2015.

În acest context se încadrează și adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate, Guvernul având obligația de a lua măsuri de administrare operativă și imediată a patrimoniului statului, cu respectarea principiului economicității, eficienței și eficacității în utilizarea fondurilor publice și în administrarea patrimoniului, principiu care se regăsește enunțat chiar în preambulul ordonanței de urgență.

De altfel, din cele expuse de Guvern atât în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate, cât și în expunerea de motive la proiectul legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului, precum și în punctul de vedere exprimat în cauză, reiese că actul normativ a cărei neconstituționalitate a fost ridicată de Avocatul Poporului a fost adoptat cu respectarea condițiilor constituționale prevăzute de art. 114 alin. (4), Curtea neputând aprecia în locul acestuia.

Distinct de cele prezentate, considerăm că ridicarea unei excepții de neconstituționalitate direct de către Avocatul Poporului în privința unui act normativ ce are un caracter eminentement tehnic, neavând nicio legătură cu obiectul de activitate al instituției Avocatului Poporului, se îndepărtează de la rolul de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice, prevăzut ca atare de dispozițiile art. 58 alin. (1) din Constituție. Nici Avocatul Poporului și nici o altă autoritate nu pot dovedi încălcarea în vreun fel a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, aspect ce reiese chiar din fundamentarea criticii de neconstituționalitate, bazate exclusiv pe încălcarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, autorul neavând în vedere aspecte care să vizeze încălcarea dispozițiilor cuprinse în titlul II — Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale.

Judecător,
Petre Lăzăroiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind modificarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La pozițiile M.F. nr. 34702, 34706, 34708, 96736, 6, 26239, 101964, 154955, 26148, 26152, 101918, 102024, 154958, 26248, 101935, 101949, 101953, 101960, 154956, 154957, 26251, 25252, 102033, 102036, 106363, 106366,

154959, 26240, 102016, 26259, 26260, 26261, 101998, 26262, 101988, 26244, 101910 se modifică valorile de inventar, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările și completările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Adrian Curaj
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 3 februarie 2016.
Nr. 42.

ANEXĂ

DATE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor a căror valoare de inventar se modifică ca urmare a reevaluării

Ordonator principal de credite	13729380	Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice
Grupa 8 (bunuri aflate în patrimoniul public)		
Elemente de identificare		

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Persoana juridică ce administrează imobilul	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar din domeniul public al statului — lei —	Noua valoare de inventar — lei —
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	34702	8.26.05	Inspectoratul Școlar Județean Sibiu CUI 4240707, Clubul Copiilor și Elevilor CUI 4241044	Clubul Copiilor și Elevilor Cispădie — clădire și teren	Clădire S + P + M, Steren = 7.529 mp	Județul Sibiu, orașul Cispădie, Str. Măgurii nr. 93	1.389.421	Total: 1.318.000, din care: construcții 558.790; teren 759.210
2	34706	8.26.05	Inspectoratul Școlar Județean Sibiu CUI 4240707, Clubul Copiilor și Elevilor CUI 4241044	Clubul Copiilor și Elevilor Dumbrăveni — clădire și teren	Clădire zidărie cărămidă, 13 săli de clasă, Steren = 4.830 mp	Județul Sibiu, orașul Dumbrăveni, Str. Teilor nr. 18	82.023	Total: 353.438, din care: construcții 131.856; teren 221.582
3	34708	8.26.05	Inspectoratul Școlar Județean Sibiu CUI 4240707, Clubul Copiilor și Elevilor CUI 4241044	Clubul Copiilor și Elevilor Mediaș — clădire și teren	Clădire S + P + E, constr. din zidărie cărămidă și lemn, Steren = 8.059 mp	Județul Sibiu, municipiul Mediaș, Str. Nucului nr. 5	1.821.835	Total: 2.684.326, din care: construcții 1.349.001; teren 1.335.325

0	1	2	3	4	5	6	7	8
4	96736	8.26.06	Inspectoratul Școlar Județean Sibiu CUI 4240707, Clubul Sportiv Școlar Șoimii CUI 4406177	Clubul Sportiv Școlar „Șoimii” Sibiu — Centrul de Pregătire Baniias — Imobil	Clădire lemn S + P; Sc = 709 mp; Steren = 2.640 mp	Județul Sibiu, localitatea Păltiniș	637.892	Total: 870.764, din care: construcții 610.444; teren 260.320
5	6	8.29.06	Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca CUI 4305849	Terenuri	Steren = 33.107 mp	Județul Cluj, municipiul Cluj-Napoca, str. Fântânele nr. 30	0	6.675.414
6	26239	8.26.03	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567	Inspectoratul Școlar Neamț	Sediul — Clădire S + P + 2E, pereți zidărie de cărămidă, planșee de beton, învelitoare tablă, Sd = 1.156 mp	Județul Neamț, municipiul Piatra-Neamț, str. Lt. Drăghiescu nr. 4A	574.178	1.497.894
7	101964	8.26.03	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567	Inspectoratul Școlar Neamț	Teren — S = 778 mp	Județul Neamț, municipiul Piatra-Neamț, str. Lt. Drăghiescu nr. 4A	1	429.910
8	154955	8.26.03	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567	ISJ Neamț — garaje	Clădire parter, zidărie cărămidă, planșee beton, învelitoare tablă, Sc = 94 mp	Județul Neamț, municipiul Piatra-Neamț, str. Lt. Drăghiescu nr. 4A	64.590	67.731
9	26148	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv Piatra-Neamț CUI 2613249	Clubul Sportiv Școlar nr. 2 Piatra-Neamț	Clădire P, pereți zidărie cărămidă, planșee beton, acoperiș terasă, Sd = 688 mp	Județul Neamț, municipiul Piatra-Neamț, Str. Eroilor nr. 20	638.946	596.991
10	26152	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv Piatra-Neamț CUI 2613249	Clubul Sportiv Școlar nr. 1	Clădire P + 1E, pereți beton armat, planșee beton, învelitoare țiglă, Sd = 1.370 mp	Județul Neamț, municipiul Piatra-Neamț, str. Obor nr. 2	501.204	1.841.492
11	101918	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv Piatra-Neamț CUI 2613249	Clubul Sportiv Școlar nr. 2 Piatra-Neamț — teren	Teren S = 570 mp	Județul Neamț, municipiul Piatra-Neamț, Str. Eroilor nr. 20	1	232.020
12	102024	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv Piatra-Neamț CUI 2613249	Clubul Sportiv Școlar nr. 1 Piatra-Neamț	Teren S = 4.840 mp	Județul Neamț, municipiul Piatra-Neamț, str. Obor nr. 2	1	867.990
13	154958	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv Piatra-Neamț CUI 2613249	CSS Piatra-Neamț — teren	Teren S = 2.500 mp	Județul Neamț, municipiul Piatra-Neamț, str. Dragoș Vodă nr. 15	1	661.300
14	26248	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv CSS Roman CUI 2613931	Clubul Sportiv Școlar Roman	Corp A — clădire S+P+1E, pereți zidărie cărămidă, învelitoare tablă, Sd = 1.973 mp	Județul Neamț, municipiul Roman, Str. Tineretului nr. 24	1.336.037	2.625.372
15	101935	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv CSS Roman CUI 2613931	Clubul Sportiv Școlar Roman — vestiare	Corp B — Cantină, clădire P+1E, pereți zidărie cărămidă, planșee beton, învelitoare tablă, Sd = 504 mp	Județul Neamț, municipiul Roman, Str. Tineretului nr. 24	125.353	631.304

0	1	2	3	4	5	6	7	8
16	101949	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv CSS Roman CUI 2613931	Clubul Sportiv Școlar Roman — vestiare	Teren S = 2.891 mp	Județul Neamț, municipiul Roman, Str. Tineretului nr. 24	3	751.240
17	101953	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv CSS Roman CUI 2613931	Clubul Sportiv Școlar Roman — vestiare	clădire P, zidărie cărămidă, planșee beton, învelitoare țiglă, Sd = 123 mp	Județul Neamț, municipiul Roman, Aleea Florilor nr. 4A	697.285	277.567
18	101960	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv CSS Roman CUI 2613931	Clubul Sportiv Școlar Roman — Teren	S = 54.618 mp	Județul Neamț, municipiul Roman, Aleea Florilor nr. 4A	116.850	4.897.490
19	154956	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv CSS Roman CUI 2613931	CSS Roman	Clădire P+3E, Sc = 783,22 mp, Sd = 3.132,88 mp, Steren = 800 mp	Județul Neamț, municipiul Roman, str. Ștefan cel Mare nr. 274	1.744.602	Total: 5.643.680, din care: construcții 5.586.070; teren 57.610
20	154957	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Liceul cu Program Sportiv CSS Roman CUI 2613931	CSS Roman — cantină	Clădire P+1E, Sc = 512,4 mp, Sd = 1.024,8 mp, Steren = 600 mp	Județul Neamț, municipiul Roman, str. Ștefan cel Mare nr. 274	251.161	Total: 232.258, din care: construcții 189.038; teren 43.220
21	26251	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț CUI 2614287	Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț	Corp A — clădire parter, pereți zidărie cărămidă, planșee lemn, învelitoare tablă, Sd = 695 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, bd. Ștefan cel Mare nr. 80	439.120	664.665
22	26252	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț CUI 2614287	Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț	Corp B — clădire parter, pereți zidărie cărămidă, planșee lemn, învelitoare tablă, Sd = 218 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, bd. Ștefan cel Mare nr. 80	192.536	85.860
23	102033	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț CUI 2614287	Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț	Teren și amenajări, Steren = 7.880 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, bd. Ștefan cel Mare nr. 80	94.326	883.200
24	102036	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț CUI 2614287	Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț	Teren S = 300 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, bd. Ștefan cel Mare nr. 80	1	488.200
25	106363	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț CUI 2614287	Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț — cantină	Corp C — clădire P, zidărie cărămidă, planșee beton, învelitoare țiglă, Sd = 305 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, bd. Ștefan cel Mare nr. 80	226.470	239.745
26	106366	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț CUI 2614287	Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț — internat, sc. A	Corp D — clădire S+P+4E, cadre b.a., zidărie cărămidă, planșee b.a., învelitoare tablă, Sd = 1050 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, bd. Ștefan cel Mare nr. 67	444.031	1.375.589

0	1	2	3	4	5	6	7	8
27	154959	8.26.06	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț CUI 2614287	Clubul Sportiv Școlar Târgu-Neamț — vestiar	Clădire parter Sc = 88 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, bd. Ștefan cel Mare nr. 80	150.904	109.523
28	26240	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor Roman — sală festivități	Clădire parter, Sc = 369 mp	Județul Neamț, municipiul Roman, str. Cuza Vodă nr. 12	1	282.239
29	102016	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor Roman	Teren S = 3.756 mp	Județul Neamț, Municipiul Roman, str. Cuza Vodă nr. 12	1	202.200
30	26259	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor Târgu-Neamț	Corp C 1 și C 2 — parter, pereți de lemn, învelitoare tablă, Sc = 664,32 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, str. Mărășești nr. 101	247.074	867.907
31	26260	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor Târgu-Neamț	Corp C 3 și C 7 — parter, pereți cărămidă, planșee beton, învelitoare plăci azbociment, Sc = 75,16 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, str. Mărășești nr. 101	6.560	56.863
32	26261	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor Târgu-Neamț	Corp C 5 și C 6 — parter, pereți cărămidă, planșee beton, învelitoare tablă, Sc = 146,57 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, str. Mărășești nr. 101	15.500	80.115
33	101998	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor Târgu-Neamț	Teren S = 7.235 mp	Județul Neamț, orașul Târgu-Neamț, str. Mărășești nr. 101	1	139.900
34	26262	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor Bicaz	Clădire port: Sc = 50 mp; ateliere: Sc = 65 mp	Județul Neamț, orașul Bicaz, str. Leonida Dimitrie nr. 1	4	16.600
35	101988	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor Bicaz	Steren = 2.780 mp	Județul Neamț, orașul Bicaz, str. Leonida Dimitrie nr. 1	1	61.300
36	26244	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor și Elevilor Săbăoani	Imobil, parter, pereți zidărie cărămidă, planșee beton, învelitoare tablă, Sd = 468 mp	Județul Neamț, comuna Săbăoani, Str. Orizontului nr. 54	856.397	709.780
37	101910	8.26.05	Inspectoratul Școlar Neamț CUI 2613567, Palatul Copiilor Piatra-Neamț CUI 2613230	Clubul Copiilor și Elevilor Săbăoani — teren	S = 1.180 mp	Județul Neamț, comuna Săbăoani, Str. Orizontului nr. 54	1	37.200

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2016 al Autorității Rutiere Române — ARR

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — ARR, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2016 al Autorității Rutiere Române — ARR, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor, finanțată din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Rutiere Române — ARR se aprobă de către Consiliul de conducere al acesteia.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Rutiere Române — ARR reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Autoritatea Rutieră Română — ARR poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Dan Marian Costescu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2016 pentru Autoritatea Rutieră Română — ARR**

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2016
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	89.898,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	83.430,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	83.430,00
30.00			C1. VENITURI DIN PROPRIETATE	255,00
30.10			VENITURI DIN PROPRIETATE	55,00
	05		Venituri din concesiuni și închirieri	55,00
		30	Alte venituri din concesiuni și închirieri de către instituțiile publice	55,00
31.10			VENITURI DIN DOBÂNZI	200,00
	03		Alte venituri din dobânzi	200,00
33.00	10		C2. VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	83.175,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	83.175,00
	08		Venituri din prestări de servicii	68.485,00
	50		Alte venituri din prestări de servicii și alte activități	14.690,00
40.10			III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	6.468,00
	15		Sume utilizate din excedentul anului precedent pentru efectuarea de cheltuieli	6.468,00
84.10			CHELTUIELI - TOTAL	89.898,00
01			CHELTUIELI CURENTE	85.932,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	38.020,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	30.275,00
		01	Salarii de bază	20.434,00
		02	Salarii de merit	-
		03	Indemnizație de conducere	-
		04	Spor de vechime	-
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	2.188,00
		06	Alte sporuri	-
		07	Ore suplimentare	-
		08	Fond de premii	-
		09	Prima de vacanță	-
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	243,00
		13	Indemnizații de delegare	200,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	7.210,00
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	957,00
		01	Tichete de masă	957,00
	10.03		Contribuții	6.788,00
		01	Contribuții pentru asigurările sociale de stat	4.752,00
		02	Contribuții pentru asigurările de șomaj	151,00
		03	Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	1.564,00
		04	Contribuții pentru asigurările de accidente de muncă	65,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	256,00
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	47.612,00
	20.01		Bunuri și servicii	18.729,00
		01	Furnituri de birou	690,00
		02	Materiale pentru curățenie	60,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	900,00
		04	Apă, canal și salubritate	100,00
		05	Carburanți și lubrifianți	1.466,00
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	1.010,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	9.629,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	4.874,00
	20.02		Reparații curente	900,00
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	750,00
		01	Uniforme și echipament	-
		30	Alte obiecte de inventar	750,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2016
A	B	C	D	1
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	1.095,00
		01	Deplasări interne	700,00
		02	Deplasări în străinătate	395,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	15,00
	20.13		Pregătire profesională	566,00
	20.14		Protecția muncii	255,00
	20.30		Alte cheltuieli	25.302,00
		02	Protocol și reprezentare	25,00
		04	Chirii	7.900,00
		07	Fondul conducătorului instituției	9,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	17.368,00
57			Titlul IX. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	300,00
	57.02		Ajutoare sociale	300,00
		01	Ajutoare sociale în numerar	300,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	3.966,00
71			Titlul XIII. ACTIVE NEFINANCIARE	3.966,00
	71.01		Active fixe	3.966,00
		01	Construcții	-
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	2.692,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	346,00
		30	Alte active fixe	928,00

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2016:

- 1) Număr mediu de personal: 440 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 4.276 lei(RO)/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 98 mii lei);
- 4) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile membrilor Consiliului de Conducere și ale membrilor comisiei de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor privind auditul de siguranță rutieră (suma de 243 mii lei), remunerarea comisiilor de examinare teoretică (suma de 7.110 mii lei), indemnizațiile de delegare (suma de 200 mii lei), precum și litigii conform hotărârilor judecătorești și litigii în derulare (suma de 100 mii lei).

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 933620